

PEDAGOGIKA SPOŁECZNA

Nr 2 (36), Rok IX 2010

Słowo wstępne

Kreatywność oraz innowacyjność – to terminy modne i mocne w czasach postmodernistycznego zwątpienia i relatywności wszelkich wartości. Modne, bo w każdej dziedzinie, a zwłaszcza w profilaktyce społecznej ulegamy pewnym modom napływającym z zagranicy. Mocne, dlatego, że potrzeba nam solidnych wsparć i fundamentów w dziedzinach tak trudnych i chybliwych jak resocjalizacja i prewencja społeczna, gdzie o sukces znacznie trudniej niż o klęskę.

Zebrane w niniejszej monografii rozprawy są dziełem wielu autorów, z których znakomita większość to absolwenci renomowanych uczelni polskich, pracujących bezpośrednio z dziećmi i młodzieżą w rozmaitych programach interwencji społecznej, nie tylko „kryzysowej”, o czym ostatnio pisze się wiele i niewiele robi na poziomie państwowym. Autorzy reprezentują rozmaite szkoły myślenia, różne style pisarstwa i sprawozdawczości z działań i badań własnych ale łączy ich jedna wielka idea – wsparcia społecznego i swoistego „miłosierdzia oraz dobroczynności” wobec tych, których szanse społecznego przetrwania a zwłaszcza rozwoju osobistego w społecznej dżungli są znacznie mniejsze niż tych, którzy wyznają etykę kłów i pazurów, biorąc od samego początku swego istnienia, udział w wyścigu szczurów w pogoni za mirażami: „seksem, szmałem i sukcesem” czy innymi dowolnie wybranymi wartościami materialnymi.

Jest to książka nie tylko o ludziach „gorszych szans? Czy o dzieciach „gorszego Boga” ale także o drogach utraty lub uszczerbku godności człowieka w obecnych, trudnych czasach. Dzieło traktuje także o sposobach odzyskiwania zachwianej godności ludzkiej. Mowa więc nie tylko o zmianach w sposobach myślenia o bliźnich ale także o kształtowaniu do nich innego, nowego, pełnego wyrozumienia i empatii stosunku emocjonalnego. Idzie więc z jednej strony nie tylko o modną „destygmatyzację” społecznych dewiantów ale także o inkluzyjność edukacji oraz subsydiarność działań ratowniczych czy pomocowych.

Odkrywanie i odnajdywanie nowych dróg dotarcia do człowieka w tarapatkach, lub zbłąkanego w swych życiowych wyborach, to rodzaj wyzwania współczesnej interdyscyplinarności, która z hasła XX wieku, stała się realnym faktem dopiero teraz, między innymi przez właśnie takie publikacje jak rekomendowana tu książka pod redakcją doc. dr Elżbiety Bieleckiej wytrawnej badaczki i animatorki działań na rzecz streetworkingu czy po prostu pedagogiki spotkania na ulicy i dialogu nieprzystających do siebie światów społecznych.

Autorzy dzielą się swym doświadczeniem i wiedzą o tym jak docierać do tych rewirów, które określane bywają jako niebezpieczne lub zwyczajnie patologiczne i groźne ze względu na potencjalne niebezpieczeństwa w nich zawarte. Pokazują nowe, oryginalne rozwiązania w organizowaniu społecznej zaradności wobec narastających, bardzo zróżnicowanych i coraz to nowszych kwestii społecznych. Autorzy mówią wprost i odważnie o tym co bolesne i trudne, ale przede wszystkim mają odwagę zaproponowania rozwiązań i projektów autorskich, co czyni lekturę tej pracy jeszcze bardziej ciekawą a nawet fascynującą.

Lesław Pytka